

O dată cu prezentarea analizelor comportării celor 18 divizionare A, deci cu aprecieri asupra evoluției de ansamblu a concurențelor, înțelegem, în rândurile care urmează, o trecere în revistă a situației individuale, pe posturi, din prima divizie. Este, ca să spunem așa, o prezentare a „clasamentelor regulatității”, pentru că ordinea din clasamentele de mai jos a fost determinată de acumularea de puncte de-a lungul întregului campionat, punctaj rezultând din notele acordate de cronicarii ziarului nostru la meciurile ediției 1979/1980.

INTRE AMINTIRI ȘI REALITATE

„Portarii. Gândindu-se la nume ca Pavlovič, Zombori sau Mircea David, Valentin Stănescu sau Traian Ionescu, Voloneș sau Toma, apoi la Todor, Mihai Ionescu, și la cele mai recente, N. Răducanu sau Coman, cel mai puțin sint tentat să spună că fotbalul nostru a fost și este cel mai bine acoperit la acest post. Dar, în prezent, lucrurile nu stau deloc așa. Lipsesc valorile. Care sînt motivele? Coman revine în poarta echipei naționale după mai bine de 10 ani. La C. S. Tirgoviste cită a fost serios a făcut treabă bună. Dar pe el n-au putut conta — statornic — nici echipa națională și nici cea „olimpică” (ba, bolnav, ba accidentat, ba...) și, iată, două obiective de mare importanță ale fotbalului nostru au fost compromise și de portari: Lung — în meciul cu Spania, Misiariu — în partida de la Miskolc. Răducanu a terminat bine

sezonul, dar două treimi din campionat a fost mai mult rezervă decît titular. Doi portari nî s-au părut mai constanți: Cristian I (prima soluție pentru națională, după părerea noastră) și Cristian II. Buzolanul, împreună cu Ducadam (care are însă neșansa ca în sezonul ce vine să joace în B) sînt singurele nume

PORTARI: 1. Coman 7,94, 2. Cristian I 7,70, 3. Ducadam 7,53, 4. Lung 7,30, 5. Cristian II 7,17.

noi care s-au impus. Și cum retrogradarea echipei lor i-a lăsat pe mulți jucători de viitor în anonimat, șanse ca Ducadam să rămînă în prim-planul selecției nu pot exista decît printr-o urmărire atentă.

LINIILE DE FUNDAȘI AU... GOLURI PE FLANCURI

„Fundașii. Plutonul fundașilor laterali dreapta este condus tot de un veteran — Cheran — harnic, serios, modest. Dar cu toate eforturile lui, n-a putut atinge media 7 și cu atât mai puțin urmărirea săi. Ca randament și perspectivă, „nr. 1” ar fi M. Zamfir (dealtfel, titular și la „națională” și la „olimpică”), în timp ce pe Borz l-a ridicat „media” echipei sale; pe Bucur — în cursurile în atac pe teren propriu, iar pe Ungureanu (care nu știe încă dacă e fundaș sau mijlocas) — înconstanța sau suspendarea lui Negriță; ca și prezența lingă el a lui Ștefănescu.

FUNDAȘI: laterali dreapta: 1. Cheran 6,91, 2. M. Zamfir 6,79, 3. Borz 6,66, 4. Bucur 6,51, 5. Ungureanu 6,47; centrali-liberi: 1. Ștefănescu 7,32, 2. Condruș 7,28, 3. Dinu 7,22, 4. Ene 7,09, 5. Cotargiu 7,07; centrali — de marșaj: 1. Someș 7,05, 2. Cazan 6,85, 3. Al. Nicolae 6,78, 4. Sătmăreanu 6,78, 5. David 6,76; laterali stînga: 1. Koller 6,90, 2. Purima 6,62, 3. Vigu 6,63, 4. Pituru 6,61, 5. Cincă 6,57.

Cu mari fluctuații în randament, Anghelini este clasat mult mai jos, deși în iarnă are prezent în lotul național. Ne-am uitat ce nume au mai apărut pe acest post: Gheorghe, Andrieș, Romilă III, Körtjes, Nicșă, Stroe, Rusu, chiar și Cassal, reprodus de nevoite. Andrieș și Körtjes sînt mai tineri, în timp ce Nicșă și Stroe au fost „transformați” fundași din extreme de puțină vreme și deci concluziile nu pot fi prea solide. Liberul, postul cel mai complex. Dar cum în campionatul nostru un meci „de acasă” diferă atît de mult de unul „din deplasare” și sarcinile se schimbă, inclusiv evoluția celor desemnați pentru acest post. Aparent, „libero-ul” a fost mai bine reprezentat: avem, pe de o parte, jucători cu experiență, cu tehnică și spirit de anticipație, cum sînt Ștefănescu, Dinu, Clu-

țu, Bigan, Condruș (e greu de stabilit postul lui în sistemul de joc al lui F.C. Bala Mare, dealtfel ca și în cazul lui Sabău, cu stoperul de marșaj), iar pe de altă parte pe mai tinerii Stăncu și Ene. Fundașii de marșaj. Postul care comportă o muncă de mare răspundere, un dur travaliu. Pe primul loc se află Someș, remarcat prin calitățile fizice, jocul de cap și, mai ales, prin disciplină cu care și îndeplinește rolul. Deși mai jos valoric, prin aceleași calități s-a remarcat și Cazan (extrem de disciplinat). Pe acest post, tineretului este reprezentat în primul rînd de buzoianul Al. Nicolae și, apoi, de orădeanul David. Lista este însă și aici destul de scurtă. Oricum, linia de fundași a fost mai puternică — la cele mai multe echipe — în zona centrală. Postul de fundaș lateral stînga nu a oferit apariții promițătoare ca valoare și perspectivă. Fără accidentul suferit, Vigu ar fi rămas, mai mult ca sigur, titular la națională, așa cum Ivan II n-a avut, din păcate, contracandidat la „olimpică”. Prima rezervă a fost Purima, căruia, însă, nu i s-a acordat creditul necesar. Dar să revenim la campionat. Grupul „stîngaciilor” este condus de Koller, adus pe acest post cînd colegul lui de la F. C. Bala Mare, Molnar, era indisponibil. Grupul frunțas al fundașilor stînga, și el cu media sub 7, mai cuprinde pe Pituru și Cincă, remarcăți pentru dirigența și combativitatea de care au dat dovadă, adică doi oameni de echipă, dar nu și de eventuală promovare în loturile naționale. Singura promisiune, orădeanul Kiss (dar care, ca și Ducadam, ca și colegii lui Zare și David, va juca în Divizia B, unde „observatorii” ajung destul de rar), în timp ce o altă promisiune, Ion Gheorghe, i-a cedat postul lui Nitu, mai sigur, mai constant. Spre finalul sezonului a apărut o speranță: Munteanu II (8 jocuri în Div. A), care, cu câteva goluri spectaculoase, din afara careului (doare rară), este așteptat cu o deosebită curiozitate. Desigur, el va trebui să confirme și, apoi, să i se acorde creditul meritat.

MIJLOCAȘII CONTINUĂ SĂ FIE DOMINAȚI DE DOBRIN

Din analiza comparată a clasamentelor, întocmită după etapa a 17-a, precum și la încheierea campionatului, rezultă o suită de considerații, multe dintre ele deosebit de semnificative. ● Un jucător, care nu mai are nevoie de nici o prezentare, domină cu autoritate grupul mijlocasilor. Numele lui este Dobrin. Decarul „Argeșului” a reușit să-și mărească avantajul luat în tur asupra rivalilor săi. Distanțarea a fost pe cît de sigură pe atît de meritată. În returul campionatului, mai ambițios ca oricînd, trăind parcă o a doua tinerețe fotbalistică, Dobrin a asigurat, cu talentul său de excepție, cîteva din succesele-cheie ale echipei piteștene. Iar în partida care a decis titlul de campion, nă, el a fost CREIERUL și FORȚA nr. 1 care au inclinat balanța succesului spre echipa sub culoarele căreia joacă de la 15 ani. ● Pe locul secund al ierarhiei finale se plasează leșeanul Romilă II, liderul mijlocasilor cu sarcini preponderent ofensive. În ciuda unei temporare scăderi de randament, Romilă a intrunit sufragiile cronicarilor, mai ales pentru contribuția lui decisivă la obținerea celor 9 puncte în deplasare. ● Simionas și Dumitru, pe locurile 3-4 la „coordonatori” după tur, au făcut rocadă de locuri: o rocadă firească, Steaua avînd în primăvară o comportare lină, în timp ce Politehnica își a coborît vertiginos spre subsolul clasamentului.

Prin această „poziție 3”, Dumitru vrea — sperăm — să anunțe revirimentul așteptat de la el. ● Doi jucători dețin locurile 5 și 6, ambii avînd aceeași medie a notelor. Primul dintre ei este Aurică Rădulescu, cel care a fost animatorul atacului echipei Sportul studentesc; jucător de mare finețe tehnică, de o

MIJLOCAȘI. La sfîrșitul turului, „radiografiind” comportarea jucătorilor de la mijlocul terenului, clasamentele alcătuite pe baza mediilor notelor arătau astfel: mijlocasii coordonatori: 1. Dobrin 7,41, 2. Simionas 7,25, 3. Dumitru 7,18, 4. Economu 6,90, 5. I. Mureșan 6,87; ofensivi: 1. Romilă II 7,29, 2. A. Rădulescu 7,18, 3. Vamanu 7,17, 4. Iovănescu 7,13, 5. Kollo 7,00; de „acoperire”: 1. Furnică 6,81, 2. Schepp 6,76, 3. Augustin 6,62, 4. Koller 6,60, 5. Angelescu 6,57. La încheierea campionatului, clasamentul general al mijlocasilor, în prima sa parte, arată astfel: 1. Dobrin 7,59, 2. Romilă II 7,18, 3. Dumitru 7,05, 4. Simionas 7,03, 5-6. A. Rădulescu și Bălni 7,00.

conduită ireproșabilă. Fotbalistul pe care nu-l vom uita. Bălni s-a aflat la încheierea turului pe locul 6 la „coordonatori”. El a jucat destul de bine pe ansamblul campionatului, punînd mai virtuos umărul, spre final, la salvarea echipei mureșene de la retrogradare.

DE LA PORTAR LA EXTREMA STÎNGĂ, O „RADIOGRAFIE A POSTURILOR” CARE ARATĂ DESTULE... PETE NEGRE

● Beldeanu, Carabageac, Ti-cleanu și Kaiser sînt mijlocasii care, alături de Dobrin, au urcat în „topul” general. Iovănescu, T. Stoica, Mușescu și Dem-brovski au avut comportări constante tur-retur, în timp ce Furnică, P. Radu, Vamanu, Schepp, Kollo, Economu, Angelescu și I. Mureșan au coborît una, două sau mai multe trepte, comportările lor oscilînd între calificativul bine (mai rar) și nesatisfăcător.

● Analizînd comportarea mijlocasilor în ediția a 61-a a campionatului, atrage atenția faptul că grupul „dispecerilor”, al celor care trebuie să conducă jocul echipei lor, să sprijine apărarea sau atacul în cele două faze ale jocului, continuă să fie do-

minat de jucătorii din vechea gardă. Dobrin are 32 de ani, Dumitru, Romilă II și Simionas sînt născuți în 1950, Dembrovski în 1945, Beldeanu și Mușescu în 1951, Bălni, Iovănescu și Carabageac în 1953. După debuturi destul de spectaculoase, pline de promisiuni, mai tinerii Vamanu, Ticleanu, Leac, Augustin, și Bozeșan s-au mulțumit în acest campionat cu foarte puțin, evoluțiile lor nedepășind decît rareori limitele calificativului acceptabil. Iar în ultima categorie — categoria celor care nu apar în primii 20 de mijlocasii al campionatului — se află Șoșu, C. Iovănescu, Petcu, Sabon, Florean, Zahiu — cel atît de mult lăudat cu numai un an în urmă, la ora actuală considerat fiind ceea ce se numește „o decepție”.

actualul golgeter al campionatului, a demonstrat calități specifice de contraatac. Demarșurile rapide pe întreg frontul ofensiv, sprinturile prelungite, apariția oportună la finalizare, iată atu-urile piteșteanului. Cămarău are o forță de pătrundere rar înfrîntă. Nu îl animă, însă, dorința de a progresa, de a ajunge în virful piramidei, din care cauză primește foarte rar o notă pe măsura posibilităților. Buzolanul Stan, golgeterul turului, atacant foarte combativ, a avut un retur mai puțin convingător. Totuși, conștiinciozitatea în procesul de instruire și marea ambiție i-au adus satisfacția locului 3 în clasamentul golgeterilor și poziția a 3-a în cel al virfurilor de atac. Tirgovisteianul Mar-tescu și bălmăreanul Terheș, clasăți pe locurile 4 și, respectiv 5, au avut comportări satisfăcătoare. Ambii pot, desigur, mai mult...

EXTREME STÎNGI. În actualul campionat, extremele stînga au avut arile cam... frînte. Marcu, ca și în iarnă, în ciuda evoluțiilor sale inegale, se situează, din lipsă de contracandidați valoroși, pe primul loc. Craioveanul, deși „cruș” pentru acest post, nu a dat randamentul așteptat din cauza momentelor sale de stagnare, am putea spune de absență parțială din joc. Pe locul 2 — tot în lipsa unei concurențe mai serioase — Hajnal, jucător comod, capricios și recalcitrant, risipește o tehnică și clarviziune remarcabile. Roznai ocupă locul 3. Unele deficiențe de ordin tehnico-tactic n-au prea fost compensate pe planul puterii de luptă. Urmează Chihaiia, care, datorită gradului ridicat de tehnicitate și înțelț în joc, s-a remarcat în mai toate partidele. Un nume mai puțin consacrat, pe locul 5, vîlcșeanul C. Nicolae, laborios în jocurile susținute de echipa sa. Regretabil faptul că unul jucători ca C. Zamfir, Petrescu, Vinceanu sau Cernescu n-au putut pătrunde în grupul frunțas al extremelor stîngi.

INAINȚAȘI DE CARE NU PREA SE TEM APĂRARILE...

Cum mai toate formațiile noastre din primul eșalon au preferat o așezare în teren cu trei virfuri, ne vom referi la evoluția jucătorilor care au îmbrăcat tricourile cu nr. 7, 8 și 11, adică la extremele drepte, atacanții centrali și extremele stîngi. Ca o primă constatare, trebuie să arătăm că pe parcursul celor 305 meciuri, cite s-au disputat în ediția campionatului recent înche-

portării constant bune a echipei. Piteșteanul Doru Nicolae ocupă poziția a 3-a în ierarhia extremelor drepte. Minuscula aripă a campioanei F. C. Argeș și-a valorificat din plin calitățile specifice postului, atît prin contribuția personală, cît și datorită paselor lui Dobrin. Pe locul 4 se află buzoianul Opreșan, care, la 33 de ani, s-a dovedit util echipei sale. Plutonul celor cinci de pe partea dreaptă a atacurilor este încheiat de dinamovistul Tălnar. Fenta și driblingul sînt armele de preț al acestui jucător. Din păcate, aceste procedee tehnice nu au putut fi valorificate la maximum din cauza absenței unor calități fizice de bază, cum ar fi forța și rezistența. S-a dovedit, de asemenea, deficitar și la importantul capitol — șutul la poartă.

VIRFUL DE ATAC. Radu II, Cămarău și Stan se situează, în ordine, pe primele trei locuri. „Virfuri” cu stiluri de joc diferite, acești jucători au fost și golgeterii echipei lor. Radu II,

C ara ar fi principalele observații ce s-ar putea face după ce aș citit, cu comentariile respective, clasamentele pe posturi ale com-portării individuale a divizionarilor A?

1 Deși notările au fost uneori indulgente, mediile sînt destul de scăzute, ele egîndînd mediocritatea randamentului celor mai buni fotbaliști ai noștri. Plasîndu-se, de regulă, în jurul notei 7, clasamentele par mai cuprinzătoare doar în zona posturilor defensive unde — în adevăr — pe primele locuri înfrînim majoritatea jucătorilor reprezentativi.

2 „Radiografiile posturilor” întăresc alte adevăruri vechi și, deci, cunoscute: o criză a fundașilor laterali (cea de pe postul de fundaș stînga a devenit chiar o coșmar pentru selecționeri), față de situația, mai puțin critică, din „zona” fundașilor centrali (de marșaj sau „liberi”). Penuria elementelor valoroase, înfrîntă la fundașii laterali, apare și la virfurile de atac și extremele stînga, posturi unde jucătorii de valoare și constanți se găsesc cu greu, defecțiunea împiedînd în mod considerabil și asupra formelor loturilor reprezentative.

3 Saltul de calitate așteptat de la grupul de fotbaliști tineri sau foarte tineri încă nu s-a produs. Cel puțin la nivelul pretins de situația actuală a fotbalului nostru. Așa se și explică de ce (cu excepția clasamentelor virfurilor de atac și ale fundașului stînga), liderii sînt jucători vechi, cu experiență; unii dintre ei (cazul lui Dobrin), deși handicapați de absențe prelungite din competiție, au refăcut distanța prin prestații bune (din păcate rare) și au terminat pe primul loc.

Retrospectiva pe posturi întărește — dacă mai era nevoie — concluzia că RANDAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL AL JUCĂTORILOR DIN PRIMA DIVIZIE SE PLASEAZĂ LA UN NIVEL NECORESPUNZĂTOR UNEI COMPETIȚII CHEMATĂ SĂ PREGĂTEASCĂ ATIT CLUBURILE CIT ȘI LOTURILE NAȚIONALE LA COTA FRUNȚĂRIILOR INTERNAȚIONALE. De aici, marea obiectiv al noului campionat: FIECARE JUCĂTOR TREBUIE NEAPĂRĂT SĂ SE RIDICE LA UN RANDAMENT SUPERIOR TRECUTEI EDIȚII. Numai din plinul fiecăruia va rezulta plusul cel mare, de ansamblu, al campionatului, al fotbalului românesc!

Constantin ALEXE
Laurențiu DUMITRESCU
Gheorghe NERTEA

Între două ediții ale cupelor europene

DUPĂ CE ANI DE ZILE S-AU COMPORTAT SLAB, REPREZENTANTELE NOASTRE TREBUIE SĂ FACĂ O COTITURĂ RADICALĂ

...Act reflex al activității lor în campionatul intern, comportarea echipei noastre de club a lăsat de dorit și pe plan extern, în cele trei competiții europene la care se aliază în fiecare an, toamna: Cupa campioanelor, Cupa cupelor și Cupa U.E.F.A. Vă mai amintiți? Două dintre reprezentantele fotbalului românesc, Steaua și Universitatea Craiova, au părăsit foarte repede întrecerea, în C.C.E. și în Cupa cupelor, prima pierzînd dublul joc eliminatîriu cu A. S. Monaco, secunda coperînd, încă din primul tur, în beneficiul Fortunei Düsseldorf. Celelalte

două formații, F. C. Argeș și „Poli” Timișoara, au luat un start bun în Cupa U.E.F.A. (elimînd pe Panathinaikos Atena și M.T.K. Budapesta), după care, în turul doi, s-au văzut întrecute de F. C. Valencia și Honved. Cu un an înainte, Dinamo (în C.C.E.), Steaua și A.S.A. Tg. Mureș (în Cupa U.E.F.A. — cu F. C. Barcelona și, respectiv, A.E.K.) ratînd de la prima încercare. Doar Universitatea Craiova parcursese — în Cupa cupelor — un tur mai mult, grație sorțurilor care, la startul competiției, îi hărăzise pe Omonia Cipru.

Evoluții sub potențialul real

În polida acestor eșecuri în bloc, se poate face totuși aprecierea că — în cupele europene — ECHEPELE NOASTRE NU DAU TOT CE POT, nu se comportă la adevăratele lor posibilități. Ce altă probă mai concludentă a neîmplinirii frunțaselor fotbalului nostru, în prestigioasele întreceri continentale, decît REZULTATELE LOR PARȚIALE. Steaua pierde, iată, cu 3-0, prima el manșă cu A. S. Monaco, pentru ca apoi, în

partida revanșă, să cîștige cu 2-0, ratînd alte 2-3 goluri din poziții una mai clară ca cealaltă; F. C. Argeș o învinge pe Panathinaikos și acasă la ea, apoi, la Pitești, și pe F. C. Valencia. Într-o partidă în care, pierzînd doar cu 2-1, la fluierul final al arbitrului, valorosul el adversar a răsuflat ușurat; Politehnica Timișoara trece în turul I de M.T.K. și are 0-1, în deplasare, la Honved (punct înscris de budape-

ștan din penalty) pînă în min. 82! Rămăsă însă în 10 oameni, „Poli” primește, la final de partidă, încă un gol, la un șut din afara careului, după care se prăbușește psihic. În partida retur, „Poli” întrece pe Honved cu 2-0. În sfîrșit, „remiza” Universității Craiova, în toamnă, la Düsseldorf, ne reamîntește de un alt „parțial” reușit, cu un an înainte, de echipa olteană: 2-0, pe propriul teren, cu Dinamo Moscova! Două goluri înscrise relativ repede (la două faze dintre multe altele de apreciat spectacol fotbalistic care au făcut șah-mot ofensiva adversă), anulate însă la executarea penalty-urilor.

Absolut toți aceștia fiind parteneri de calibru, cu frumoase cărți de vizită, al reprezentanților noastre: A. S. Monaco, de pildă, avea să fie eliminată (la egalitate de puncte, a primit însă gol în deplasare) de viitoarea finalistă la Cupa campioanelor europene, F. C. Malmoe; Fortuna Düsseldorf a mers în Cupa cupelor pînă în finala cîștigată de C. F. Barcelona; Honved a eliminat-o pe Ajax. În sfîrșit, F. C. Valencia, echipa lui Kempes și Bonhof, va evolua și de astă-dată într-o competiție europeană, în Cupa cupelor, multumită victoriei reputată recent, în finala spaniolă, asupra lui Real Madrid!

La baza „neîmplinirilor”

destule lacune

Cîntărînd la „miligram” faptele prin prisma „parțialelor”, vom vedea că destule lacune la împiedică pe echipele frunțase de club să dăvîne integraliste. Steaua, de exemplu, a sosit la Monaco la puține zile distanță de la cîștigarea unui turneu